

Sygn. akt IV Ua 13/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Jacek Witkowski

Sędziowie : SO Katarzyna Antoniak (spr.)

SO Jerzy Zalasieński

Protokolant : st.sekr.sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2019 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 lutego 2019r. sygn. akt IV U 30/19

oddala apelację.

Katarzyna Antoniak J. J. Z.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 lutego 2019r. Sąd Rejonowy w Siedlcach zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z 14 grudnia 2018r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu M. G. prawo do zasiłku chorobowego za okres od (...)

Rozstrzygnięcie to było wynikiem następujących ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego:

Decyzją z 14 grudnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu M. G. prawa do zasiłku chorobowego za okres od(...). Organ rentowy podniósł, że w okresie od 1 lutego 2018r. do 30 listopada 2018r. ubezpieczony był zatrudniony u płatnika składek (...) ZAKŁAD (...). Ubezpieczony był niezdolny do pracy od 1 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2018r. Tytuł ubezpieczenia ustał 30 listopada 2018r. Ubezpieczony ma ustalone prawo do emerytury od 1 lutego 2005r. wypłacane przez Wojskowe Biuro Emerytalne. Dlatego nie ma prawa do zasiłku chorobowego od 1 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2018r.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony M. G. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2018r. Wskazał, że pojęcia „emerytura” użytego w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie

choroby i macierzyństwa nie należy utożsamiać z emeryturą przysługującą na podstawie ustawy z 10 grudnia 1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin nazywanej dalej „emeryturą wojskową” przysługującą z budżetu państwa. Pojęcie „emerytura” odpowiada tylko emeryturze przewidzianej w ustawie z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy ustalił, że M. G. w okresie od 1 lutego 2018r. do 30 listopada 2018r. był zatrudniony w (...) ZAKŁAD (...) w W.. W okresie od 1 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2018r. był niezdolny do pracy. Od 1 lutego 2015r. ma ustalone prawo do emerytury wypłacane przez Wojskowe Biuro Emerytalne.

W przedstawionym stanie faktycznym Sąd Rejonowy stwierdził, że odwołanie M. G. okazało się uzasadnione i dlatego należało je uwzględnić.

Sąd ten podniósł, że zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że okoliczności faktyczne niniejszej sprawy były bezsporne. Kwestią sporną okazała się interpretacja określenia „prawo do emerytury”. W tym zakresie Sąd podzielił pogląd Sądu Najwyższego zaprezentowany w wyroku z 18 lutego 2013r. (II UK 196/12, OSNP 2013/23-24/287) z którego wynika, iż pobieranie emerytury wojskowej przyznanej na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz. U. z 2004r. Nr 8, poz. 66 ze zm.) nie stanowi okoliczności wyłączającej prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia (art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, jednolity tekst: Dz. U. z 2010r. Nr 77, poz. 512 ze zm.).

Sąd Najwyższy wyjaśnił bowiem, że prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia wyłączone jest tylko w tych okolicznościach, które wyczerpująco i wyraźnie określone zostały w art. 13 ust. 1 ustawy z 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Nie została w nim wymieniona emerytura wojskowa, więc pobieranie tego świadczenia nie uzasadnia zastosowania art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego.

Sąd Rejonowy argumentował dalej, że przepis art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy stanowi o emeryturze lub rencie z tytułu niezdolności do pracy, a nie może być wątpliwości, że pojęcia emerytura i emerytura wojskowa nie są synonimami.

Mając powyższe na uwadze z mocy powołanych przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd Rejonowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego w spornym okresie.

Od powyższego wyroku apelację złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie prawa materialnego ,tj. art.13 ust.1 pkt 1 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że ubezpieczonemu przysługuje zasiłek chorobowy pomimo, iż jednocześnie uprawniony jest do emerytury wojskowej.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania. W uzasadnieniu apelacji organ rentowy stwierdził, iż z literalnej wykładni art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy nie wynika jakiej emerytury przepis ten dotyczy. Zdaniem organu rentowego, skoro wymieniony przepis dotyczy „emerytury”, to należy uwzględnić każdą emeryturę, a zatem emeryturę przyznaną na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, emeryturę pomostową, a także emeryturę wojskową.

Ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego za II instancję wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną przedstawione przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy nie dopuścił się przypisywanych mu przez organ rentowy naruszeń prawa materialnego w zakresie ustalenia, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2018r.

Należy przypomnieć, że stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Tytułem tego ubezpieczenia jest zatrudnienie lub inna działalność, których podjęcie rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego lub uprawnienie do objęcia tym ubezpieczeniem na zasadach dobrowolności w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Świadczenie to przysługuje także osobie, która stała się niezdolna do pracy już po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego. Jednocześnie art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy stanowi, że zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia, nie przysługuje m. in. za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego, regulacja dotycząca wyłączenia prawa do zasiłku nie może być interpretowana w sposób rozszerzający. Dotyczy bowiem podmiotów, które podlegały ubezpieczeniu, opłacały składki na ubezpieczenie chorobowe, a mimo to świadczenia z tym związane nie zostaną im przyznane. Sąd Rejonowy prawidłowo stwierdził, powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z 18 lutego 2013r. sygn. II UK 196/12, OSNP 2013/23-24/287, że pobieranie emerytury wojskowej przyznanej na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin nie stanowi okoliczności wyłączającej prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia. Wbrew twierdzeniom organu rentowego, rozszerzająca wykładnia art. 13 ustawy jest niedopuszczalna już z tego względu, że mogłaby prowadzić do pozbawienia uprawnionego prawa wynikającego z literalnego jej brzmienia. W tej sytuacji jasno wyrażona wola ustawodawcy, zgodnie z którą zasiłek nie przysługuje osobie, która ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy oznacza, że zasiłek ten przysługuje w przypadku renty czy emerytury przysługujących z innego tytułu. Trafnie w ślad za orzecznictwem Sądu Najwyższego Sąd Rejonowy przyjął, że użytej w przepisie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych definicji „emerytury” nie można traktować jako pojęcia zbiorczego bez rozróżnienia na odmienne przesłanki nabycia prawa do świadczeń i źródło finansowania. Dokonywanie rozszerzającej wykładni art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, jaką przeprowadził w niniejszej sprawie organ rentowy jest zatem nieuprawnione. Prawa do świadczeń pozbawieni mogą być wyłącznie ubezpieczeni w sytuacjach enumeratywnie wymienionych w art. 13 ustawy zasiłkowej. Z wymienionego przepisu z kolei wynika, iż prawo to wyłączone jest tylko (w przypadku ust.1 pkt 1) w przypadku pobierania emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy. Świadczenia tak nazwane uregulowane zostały w ustawie z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1270 z późn. zm.). Podkreślenia wymaga, iż ubezpieczony żadnego z tych świadczeń nie pobierał. Od 1 lutego 2015r. L. G. ma ustalone prawo do emerytury wojskowej. Przesłanki przyznania tego świadczenia są odrębne i nie pozostają w związku ze świadczeniami z powszechnego ubezpieczenia społecznego. Gdyby zamiarem ustawodawcy było pozbawienie prawa do zasiłku chorobowego osób uzyskujących emeryturę wojskową zapis taki znalazłby się w ustawie zasiłkowej. Jego brak jednoznacznie wskazuje na to, że pobieranie tego świadczenia nie wyklucza prawa do pobierania zasiłku chorobowego.

W konsekwencji uznać należy, że Sąd Rejonowy w ramach zaistniałego na gruncie niniejszej sprawy stanu faktycznego, prawidłowo zastosował przepisy ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, w tym art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy.

W związku z tym na podstawie art. 385 kpc apelacja organu rentowego podlegała oddaleniu.

Katarzyna Antoniak J. J. Z.